

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 172 /2018

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Τμήμα Β')**

Συνεδρίαση της 9^{ης} Οκτωβρίου 2018

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Στέφανος Δέτσης, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη : Θεόδωρος Ψυχογιός, Δημήτριος Χανής, Αλέξανδρος Ροϊλός, Αδαμαντία Καπετανάκη, Ελένη Πασαμιχάλη, Βασίλειος Καραγεώργος, Διονύσιος Χειμώνας, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Αλεξανδράκης Ιωάννης, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμόν πρωτ. ΔΔΘΕΚΑ 138434 ΕΜΠ/6.7.2018 έγγραφο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Γενική Δ/νη Τελωνείων & ΕΦΚ Δ/νη Δασμολογικών Θεμάτων, Ειδικών Καθεστώτων & Απαλλαγών, Τμήμα Γ' Δ').

Ερώτημα: 1. Εάν στην έννοια των εσωτερικών φόρων κατανάλωσης του Άρθρου Δεύτερου, Τμήματος 8 της Συμβάσεως περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών που έχει κυρωθεί με το ν.412/47, εμπίπτει πέραν του Φ.Π.Α και το τέλος ταξινόμησης, προκειμένου να απαλλάσσεται, από αυτά, η εισαγωγή/παραλαβή επιβατηγών αυτοκινήτων για υπηρεσιακή χρήση από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, εφεξής UNHCR.

2. Εάν στην έννοια της ατελούς εισαγωγής «import free of duty» του Άρθρου Πέμπτου, Τμήματος 18 περ. η' της παραπάνω Σύμβασης, εμπίπτουν ο εισαγωγικός δασμός, ο Φ.Π.Α και το τέλος ταξινόμησης, ώστε να απαλλάσσεται από όλες τις δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις η εισαγωγή επιβατηγών αυτοκινήτων για χρήση από τους υπαλλήλους του Οργανισμού.

3.Εάν οι παραπάνω διατάξεις, έχουν την έννοια ότι απαλλάσσεται από δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις (Φ.Π.Α, τέλος ταξινόμησης) πέραν της εισαγωγής και η παραλαβή αυτοκινήτων οχημάτων από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε από τα μέλη του αλλοδαπού προσωπικού του Γραφείου, καθόσον κατά την ημερομηνία έγκρισης της Σύμβασης από τη Γενική Συνέλευση των Η.Ε. δεν υπήρχε η έννοια της εσωτερικής αγοράς και συνεπώς της παραλαβής από άλλο κράτος μέλος (ενδοκοινοτική απόκτηση).

4.Εάν τα είδη που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τον εξοπλισμό των χώρων υποδοχής προσφύγων και τα οποία εισάγονται από το Γραφείο UNHCR για την επίτευξη του σκοπού της ίδρυσής του, εμπίπτουν στην έννοια της «επίσημης» από αυτό χρήσης για την απαλλαγή από δασμό και ΦΠΑ.

5.Εάν η διάταξη του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε έχει την έννοια ότι χορηγείται απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης των αυτοκινήτων που παραλαμβάνονται από την Αντιπροσωπεία της Ε. Επιτροπής στην Ελλάδα για την υπηρεσιακή αυτής χρήση.

Ιστορικό

Από το έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, προκύπτει το ακόλουθο ιστορικό, εξ' αιτίας του οποίου, τέθηκαν τα παραπάνω ερωτήματα.

1.Από το Γραφείο του Υπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNCHR), υποβλήθηκε στην Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και ΕΦΚ, με το υπ' αριθμόν πρωτ. GREAT/HCR/92/26.2.2018 έγγραφό του, αίτημα για την ατελή, από δασμούς και φόρους, παραλαβή αυτοκινήτων για τον Αντιπρόσωπο και το μη ελληνικής καταγωγής ανώτερο προσωπικό της αντιπροσωπείας στην Ελλάδα. Είχε προηγηθεί συνεργασία, με το Υπουργείο Εξωτερικών, για τη σύναψη Συμφωνίας Έδρας (εγκατάστασης) του Γραφείου της UNCHR στην Ελλάδα, η οποία δεν είχε θετικό αποτέλεσμα.

2.Το ίδιο Γραφείο της UNHCR, με το υπ' αριθμόν πρωτ. GREAT/HCR/76/15.2.2018 έγγραφό του, προς τον Διοικητή της ΑΑΔΕ, που έχει, ως θέμα, το ζήτημα της ατελούς εισαγωγής ειδών στα πλαίσια αντιμετώπισης της προσφυγικής κρίσης, ζητά την επίλυση του προβλήματος που ανέκυψε μετά την απόρριψη αιτήματος ατελούς εισαγωγής προϊόντων, που ανήκουν στην κατηγορία των ειδών ανθρωπιστικής βοήθειας. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει, ότι με την

προσκόμιση ατέλειας εισαγωγής του Υπουργείου Εξωτερικών για την ατελή εισαγωγή ηλιακών φωτιστικών δρόμου, προκειμένου να τοποθετηθούν σε κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης προσφύγων, το Ε΄ Τελωνείο Πειραιώς επέτρεψε τον ατελή εκτελωνισμό 713 τεμαχίων, το Τελωνείο Θεσσαλονίκης, όμως, απέρριψε το αίτημα για ατελή εισαγωγή 139 τεμαχίων. Η άποψη του εν λόγω Τελωνείου, όπως διατυπώνεται στο υπ' αριθμόν πρωτ.22905/2017 έγγραφό του, στηριζόμενη στο υπ' αριθμόν πρωτ.ΔΔΘΤΟΚ Γ 5023150 ΕΞ 2015/4.11.2015 έγγραφο της Γενικής Δ/σης Τελωνείων και Ε.Φ.Κ της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, ήταν ότι ο ΟΗΕ απαλλάσσεται από δασμούς και ΦΠΑ, για τα προϊόντα που εισάγει, μόνο αν πρόκειται για είδη πρώτης ανάγκης.

3. Με το υπ' αριθμόν πρωτ.Δ185005446ΕΞ 2010/1.2.2010 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, Γενική Γραμματεία Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων, επιτράπη η κυκλοφορία, χωρίς την καταβολή των αναλογουσών φορολογικών επιβαρύνσεων, μεταξύ των οποίων και το τέλος ταξινόμησης, οχήματος της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα. Η προσωρινή κυκλοφορία επελέγη ως λύση, έως ότου επιλυθούν ζητήματα συνδεδεμένα με την παραλαβή, με απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης και κυκλοφορία, των υπηρεσιακών αυτοκινήτων της εν λόγω Αντιπροσωπείας. Το πρόβλημα ανέκυψε εκ νέου, όταν, το Τελωνείο Αθηνών, αρνήθηκε να επιτρέψει την ατελή εισαγωγή νέου οχήματος τον Μάιο του 2018, παρά το γεγονός, ότι προσκομίσθηκε σχετική βεβαίωση ατέλειας του Υπουργείου Εξωτερικών. Κατόπιν αυτού η Αντιπροσωπεία της ΕΕ στην Ελλάδα με την υπ' αριθμόν πρωτ.ARES (2018)2956611/6.6.2018 επιστολή της προς τον Διοικητή της ΑΑΔΕ, αφού υπενθυμίζει την προσωρινή επίλυση του ζητήματος το 2010, ζητά την οριστική πλέον διευθέτησή του.

4.Οι απόψεις της υπηρεσίας, επί των ανωτέρω ζητημάτων, όπως διατυπώνονται στο έγγραφο, με το οποίο τέθηκαν τα ερωτήματα, έχουν ως ακολούθως:

α) Στο Γραφείο της UNHCR θα μπορούσε να χορηγηθεί απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης, ως εσωτερικού φόρου, κατά την εισαγωγή αυτοκινήτων για υπηρεσιακή χρήση, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου Δεύτερου Τμήμα 8 της Σύμβασης περί Προνομίων και Ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών και του άρθρου 132 παρ.13 του ν.2960/2001.

Όπως επίσης θα μπορούσε να χορηγηθεί απαλλαγή και από τον ΦΠΑ, δυνάμει του ίδιου άρθρου της Σύμβασης και του άρθρου 27 του ν.2859/2000.

β) Στα μέλη του αλλοδαπού προσωπικού του ως άνω Γραφείου θα μπορούσε να χορηγηθεί απαλλαγή από το δασμό, το τέλος ταξινόμησης και το ΦΠΑ δυνάμει των διατάξεων του άρθρου Πέμπτου, Τμήμα 18 περ.η' της Σύμβασης περί Προνομίων και Ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 132 παρ.13 του ν.2960/2001 και του άρθρου 27 παρ.1 περ.στ' υποπερ.ββ' του ν.2859/2000, τόσο κατά την εισαγωγή, όσο και κατά την παραλαβή από άλλο κράτος μέλος της ΕΕ επιβατικών αυτοκινήτων.

γ) Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ στα πλαίσια του σκοπού ίδρυσής της, μπορεί να παραλαμβάνει, απαλλαγμένα από δασμούς και ΦΠΑ, αγαθά για επίσημη χρήση, ως «είδη πρώτης ανάγκης» για διανομή στους πρόσφυγες, κατ' ανάλογο εφαρμογή των εθνικών και ενωσιακών διατάξεων για τους κοινωφελείς και φιλανθρωπικούς οργανισμούς.

δ) Τα αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται από την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα, είναι δυνατόν να απαλλάσσονται από το τέλος ταξινόμησης δυνάμει του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον από τις διατάξεις αυτού παρέχεται ρητά η δυνατότητα απαλλαγής από έμμεσους φόρους, όπως είναι το τέλος ταξινόμησης.

Νομοθετικό πλαίσιο

5. Στις διατάξεις του ν.585/1945 «Περί Κυρώσεως του εν Αγίω Φραγκίσκω υπογραφέντος Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών» ορίζονται τα εξής: Άρθρο 1 «Σκοποί των Ηνωμένων Εθνών είναι οι εξής: 1...2...3.Να επιτυγχάνωσι διεθνή συνεργασίαν επιλύοντες τα διεθνή προβλήματα οικονομικής, κοινωνικής, εκπολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως και προάγοντες και ενθαρρύνοντες τον σεβασμόν προς τα δικαιώματα του ανθρώπου και τας θεμελιώδεις ελευθερίας διά πάντας άνευ διακρίσεως φυλής, φύλλου, γλώσσης ή θρησκείας και 4.Να ώσι κέντρον διά την εναρμόνισιν της δράσεως των Εθνών προς επίτευξιν των κοινών τούτων σκοπών». Άρθρο 7 «1.Ως κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών συνιστώνται τα ακόλουθα: η Γενική Συνέλευσις, το Συμβούλιον Ασφαλείας, Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον Κηδεμονίας, το Διεθνές Δικαστήριον και η Γραμματεία.

2. Άλλα επικουρικά όργανα δύνανται να συστηθώσιν, εάν θεωρηθώσιν αναγκαία, συμφώνως προς τον παρόντα Χάρτην». Άρθρο 22 «Η Γενική Συνέλευσις θα συγκροτεί όσα κρίνει αναγκαίον βοηθητικά όργανα διά την εκτέλεσιν των καθηκόντων της». Άρθρο 105 «1. Ο Οργανισμός θα απολαύη εις το έδαφος εκάστου των Μελών του πασών των προνομίων και ατελειών όσαι είναι αναγκαίαι διά την εκπλήρωσιν των σκοπών του.

2. Οι αντιπρόσωποι των Μελών των Ηνωμένων Εθνών και οι υπάλληλοι του Οργανισμού θα απολαύωσι ομοίως πασών των προνομίων και ατελειών όσαι είναι αναγκαίαι διά την ανεξάρτητον άσκησιν των καθηκόντων των σχετιζομένων με τον Οργανισμόν.

3. Η Γενική Συνέλευσις δύναται να προβαίνη εις συστάσεις προς καθορισμόν των λεπτομερειών της εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου ή δύναται προς τούτο να προτείνει συμβάσεις εις τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών».

Με την απόφαση, υπ' αριθμόν 319 Α (IV) της 3ης Δεκεμβρίου 1949, της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, προβλέφθηκε η ίδρυση Γραφείου του Ύπατου Αρμοστή για τους Πρόσφυγες. Σύμφωνα με το άρθρο 1, του Παραρτήματος της απόφασης αυτής, το Γραφείο του Ύπατου Αρμοστή, θα πρέπει να οργανωθεί εντός του πλαισίου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό του και να δέχεται πολιτική καθοδήγηση από τα Ηνωμένα Έθνη. Με την υπ' αριθμόν 428 (V) απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, εγκρίθηκε, ως παράρτημα, το καταστατικό του Γραφείου του Ύπατου Αρμοστή για τους Πρόσφυγες. Στο κεφάλαιο I, του καταστατικού αυτού, ορίζεται «1. Ο Ύπατος Αρμοστής των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ενεργώντας κατ' εξουσιοδότηση της Γενικής Συνέλευσης εκπληρώνει το έργο της διεθνούς προστασίας των Προσφύγων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών όσον αφορά τους Πρόσφυγες που πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο παρόν καταστατικό και της αναζήτησης μόνιμων λύσεων στο πρόβλημα των Προσφύγων, συνδράμοντας τις Κυβερνήσεις και, με την επιφύλαξη της έγκρισης από τις ενδιαφερόμενες Κυβερνήσεις, τις ιδιωτικές οργανώσεις, για την διευκόλυνση του εθελοντικού επαναπατριισμού αυτών των Προσφύγων ή της ενσωμάτωσής τους στις εθνικές κοινωνίες.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του, και ιδιαίτερα σε περίπτωση δυσκολιών, όταν ιδιαίτερα αμφισβητείται το διεθνές Καθεστώς αυτών των

προσώπων, ο Ύπατος Αρμοστής συμβουλευεται την Συμβουλευτική των Προσφύγων Επιτροπή, που δημιουργείται από αυτόν.

2. Η δραστηριότητα του Ύπατου Αρμοστή δεν έχει χαρακτήρα πολιτικό : είναι ανθρωπιστική και κοινωνική και αφορά κατ' αρχήν ομάδες και κατηγορίες Προσφύγων.

3. Ο Ύπατος Αρμοστής συμμορφώνεται με τις γενικής φύσης οδηγίες που λαμβάνει από τη Γενική Συνέλευση ή από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο...».

6. Στο άρθρο Μόνον του νδ 2402/1953 ορίζεται «Εις τον Αρχηγόν και το μη ελληνικής υπηκοότητος ανώτερον προσωπικόν της εν Ελλάδι Αντιπροσωπείας του Υπάτου Αρμοστού των Ηνωμένων Εθνών δια τους Πρόσφυγας, ούτινος προσωπικού τα ονόματα θα ανακοινώνται εκάστοτε υπό του Αρχηγού εις το Υπουργείον των Εξωτερικών, χορηγούνται από της αφιξεώς των εν Ελλάδι αντιστοίχως αι δια της υπ' αριθ. 1 του 1937 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών εκδοθείσης κατ' εξουσιοδότησιν του Αναγκαστικού Νόμου 317 του 1936 χορηγούμεναι ατέλεια εις τους εν Ελλάδι διαπιστευμένους Αρχηγούς των Ξένων Διπλωματικών Αποστολών και το Διπλωματικόν προσωπικόν αυτών».

Στο άρθρο 1 της υπ' αριθμόν 1/1937 , ως άνω αναφερόμενης, απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ 2/τ.β/1937) ορίζεται «1. Απαλλάσσονται του εισαγωγικού τέλους και παντός φόρου ή δικαιώματος, επιβαλλομένου εις τα εκ της αλλοδαπής προερχόμενα είδη, υπό τον όρο της αμοιβαιότητος όσα ανήκουσιν: α) Εις τους Αρχηγούς των ξένων διπλωματικών αποστολών, τους διαπιστευμένους εν Ελλάδι β) εις το υπόλοιπον επίσημον Διπλωματικόν προσωπικόν των εν Ελλάδι ξένων Πρεσβειών, το αναγραφόμενον εκάστοτε εις την σχετικήν Επετηρίδα του Υπουργείου των Εξωτερικών και γ) εις τα μέλη της Διεθνούς Επιτροπής του Ελέγχου.

2. Η κατά τα ως άνω παρεχόμενη δασμολογική απαλλαγή μη περιοριζόμενη εις τα διά των αποσκευών ή και κατά την πρώτην εγκατάστασιν των προσώπων τούτων κομιζόμενα είδη, επεκτείνεται και εις τα καθ' οιονδήποτε τρόπον (ταχυδρομικώς ή διά φορτωτικών) αποστελλόμενα αυτοίς τοιαύτα.

3. Τα διά τα ως άνω πρόσωπα προοριζόμενα είδη παραδίδονται άνευ ουδεμιάς εξετάσεως ή επαληθεύσεως και άνευ καταθέσεως σχετικών τελωνειακών εγγράφων, επί τη βάσει μόνο σημειωμάτων των οικείων Πρεσβευτών,

τεθεωρημένων υπό του Υπουργείου Εξωτερικών και εσφραγισμένων παρά τε της πρεσβείας και του Υπουργείου τούτου. Διά τας αποσκευάς τας κομιζομένας υπό των προσώπων τούτων δεν απαιτείται η προσαγωγή τοιούτων σημειωμάτων....».

7. Στον Κανονισμό (ΕΚ) 1186/2009 «για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών», ορίζονται τα εξής: Προοίμιο στοιχείο 6 «Ορισμένες ατέλειες που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη απορρέουν από ειδικές συμβάσεις με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς. Οι συμβάσεις αυτές, λόγω του αντικειμένου τους, αφορούν μόνο το κράτος μέλος που τις έχει υπογράψει. Δεν φαίνεται αναγκαίο να καθορισθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση τέτοιων ατελειών, δεδομένου ότι αρκεί να εξουσιοδοτηθούν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για τη χορήγησή τους, αν είναι απαραίτητο, μέσω της κατάλληλης για τον σκοπό αυτό διαδικασίας...». Άρθρο 1: «Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω ειδικών συνθηκών, χορηγείται απαλλαγή από εισαγωγικούς ή εξαγωγικούς δασμούς και από μέτρα βασιζόμενα στο άρθρο 133 της συνθήκης κατά τη θέση εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία ή κατά την εξαγωγή τους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας». Άρθρο 2 «1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως: α) "εισαγωγικοί δασμοί", τόσο οι δασμοί και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος, όσο και οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια ειδικών καθεστώτων που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων· β) "εξαγωγικοί δασμοί", οι γεωργικές εισφορές και οι άλλες επιβαρύνσεις κατά την εξαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια των ειδικών καθεστώτων που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

γ) "προσωπικά είδη", τα είδη που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους. Αποτελούν "προσωπικά είδη", ιδίως: i) η οικοσκευή· ii) τα ποδήλατα και οι μοτοσικλέτες, τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως και τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά, τα τροχόσπιτα, τα σκάφη αναψυχής και τα ιδιωτικά αεροπλάνα....». Άρθρο 128 «1. Ουδεμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χορηγούν:

α) ατέλειες που προκύπτουν από την εφαρμογή είτε της σύμβασης της Βιέννης της 18ης Απριλίου 1961 για τις διπλωματικές σχέσεις είτε της σύμβασης της

Βιέννης της 24ης Απριλίου 1963 για τις προξενικές σχέσεις ή άλλων προξενικών συμβάσεων, είτε της σύμβασης της Νέας Υόρκης της 16ης Δεκεμβρίου 1969 για τις ειδικές αποστολές·

β) ατέλειες που ανάγονται σε εθιμικά προνόμια παρεχόμενα δυνάμει διεθνών συμφωνιών ή συμφωνιών έδρας, στις οποίες συμβαλλόμενο μέρος είναι είτε τρίτη χώρα είτε διεθνής οργανισμός, συμπεριλαμβανομένων των ατελειών που παρέχονται επ' ευκαιρία διεθνών συναντήσεων·

γ) ατέλειες που ανάγονται σε εθιμικά προνόμια παρεχόμενα δυνάμει διεθνών συνθηκών που έχουν συνάψει όλα τα κράτη μέλη και οι οποίες δημιουργούν ίδρυμα ή οργανισμό διεθνούς δικαίου με μορφωτικό ή επιστημονικό χαρακτήρα·

δ) ατέλειες που ανάγονται σε εθιμικά προνόμια, και ασυλίες παρεχόμενες στα πλαίσια συμφωνιών μορφωτικής, επιστημονικής ή τεχνικής συνεργασίας με τρίτες χώρες·

ε) ειδικές ατέλειες που θεσπίζονται στα πλαίσια συμφωνιών συναπτομένων με τρίτες χώρες, οι οποίες προβλέπουν κοινές ενέργειες με στόχο την προστασία των ανθρώπων ή του περιβάλλοντος·

στ) ειδικές ατέλειες που θεσπίζονται στα πλαίσια συμφωνιών με τρίτες παραμεθόριες χώρες και δικαιολογούνται από τη φύση των μεθοριακών ανταλλαγών με τις χώρες αυτές·

ζ) ατέλειες που χορηγούνται στα πλαίσια συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί σε αμοιβαία βάση με τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία (Σικάγο 1944) με σκοπό την εφαρμογή των προτεινόμενων πρακτικών 4.42 και 4.44 του παραρτήματος 9 της σύμβασης αυτής (όγδοη έκδοση, Ιούλιος 1980).

2. Όταν κράτος μέλος προτίθεται να υπογράψει διεθνή σύμβαση που δεν υπάγεται σε καμιά από τις κατηγορίες της παραγράφου 1 και η οποία προβλέπει παροχή ατελειών, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή αίτημα με αντικείμενο την εφαρμογή των ατελειών αυτών, παρέχοντας στην Επιτροπή όλα τα απαραίτητα πληροφοριακά στοιχεία. Η απόφαση σχετικά με το αίτημα αυτό λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 247α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

3. Η πληροφόρηση της παραγράφου 2 δεν απαιτείται όταν η σχετική διεθνής σύμβαση προβλέπει τη χορήγηση ατελειών οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα καθοριζόμενα από το κοινοτικό δίκαιο όρια».

8. Με το άρθρο μόνον του ν.412/1947 κυρώθηκε η προταθείσα, από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, σύμβαση, « περί προνομίων και ασυλίων των Ηνωμένων Εθνών». Στις διατάξεις της κυρωθείσας σύμβασης, ορίζονται τα εξής: Άρθρο Δεύτερο Τμήμα 7 « Ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών τα περιουσιακά αυτού στοιχεία, εισοδήματα και άλλα αγαθά:

α) εξαιρούνται παντός αμέσου φόρου. Εννοείται πάντως ότι ο Οργανισμός δεν θα ζητήσει την εξαίρεσιν από φόρους οίτινες δεν θα ήσαν καθ' υπέρβασιν της απλής αμοιβής των υπηρεσιών δημοσίας ωφελείας.

β) Εξαιρούνται πάντων των τελωνειακών δικαιωμάτων και των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγόμενα ή εξαγόμενα υπό του Ο.Η.Ε. διά την επίσημον αυτού χρήσιν. Εννοείται, πάντως ότι τα ούτω ατελώς εισαγόμενα αντικείμενα δεν θα πωλούνται επί του εδάφους επί του οποίου θα είχαν εισαχθή, εκτός υπό όρους τους οποίους ήθελεν αποδεχθή η Κυβέρνησις της εν λόγω χώρας.

γ) Εξαιρούνται παντός τελωνειακού δασμού και πασών των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής ή εξαγωγής όσον αφορά τα δημοσιεύματα του Ο.Η.Ε». Τμήμα 8 «Καίτοι, ο Ο.Η.Ε. δεν διεκδικεί κατ' αρχήν απαλλαγήν από των εσωτερικών φόρων καταναλώσεως και των φόρων επί αγοραπωλησιών, οίτινες περιλαμβάνονται εν τη τιμή των κινητών και ακινήτων, παρά ταύτα όταν ενεργή διά την επίσημον αυτού χρήσιν (αγγλικό κείμενο: for official use) σημαντικής αγοράς ειδών των οποίων η τιμή περιλαμβάνει δικαιώματα και τέλη τοιαύτης φύσεως, τα Κράτη Μέλη του Ο.Η.Ε., θα λαμβάνουν οσάκις τούτο θα είναι δυνατόν τα ενδεικνυόμενα διοικητικά μέτρα διά την έκπτωσιν ή την επιστροφήν της αξίας των φόρων ή δασμών τούτων».

Άρθρο Πέμπτο Τμήμα 18 «Οι υπάλληλοι του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών: α)...η) Θα απολαμβάνουν του δικαιώματος ατελούς εισαγωγής των επίπλων και αντικειμένων των επ' ευκαιρία της πρώτης αναλήψεως υπηρεσίας εις την περί ης πρόκειται χώραν».

9. Στο ν.2859/2000 «Κώδικας ΦΠΑ» ορίζεται: Άρθρο 2 «1. Αντικείμενο του φόρου είναι: α) η Παράδοση αγαθών και η Παροχή υπηρεσιών, εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα,

β) η Εισαγωγή αγαθών στο εσωτερικό της χώρας,

γ) η Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που πραγματοποιείται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο, ο οποίος ενεργεί με αυτή

την ιδιότητα ή από μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο, όταν ο πωλητής είναι υποκείμενος στο φόρο εγκαταστημένος σε άλλο κράτος μέλος, ενεργεί με αυτή την ιδιότητα και δεν απαλλάσσεται από το φόρο λόγω ύψους πραγματοποιηθέντος ετήσιου κύκλου εργασιών, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας του, ούτε υπάγεται στις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 13. Ειδικά, η ενδοκοινοτική απόκτηση καινούργιων μεταφορικών μέσων υπάγεται στο φόρο, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του εγκαταστημένου στο εσωτερικό της χώρας προσώπου,

δ) η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών, τα οποία υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, που πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο ή από μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1. 2...».

Άρθρο 27 παρ.1 «1. Απαλλάσσονται από το φόρο: α)...στ) η παράδοση και η Εισαγωγή αγαθών, καθώς και η Παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται:

αα) στα πλαίσια των ρυθμίσεων των διπλωματικών και προξενικών σχέσεων, ββ) για τις ανάγκες αναγνωρισμένων από την Ελλάδα διεθνών οργανισμών άλλων από αυτούς που αναφέρονται στην υποπερίπτωση δδ' της περίπτωσης αυτής, ή των μελών τους, με τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που καθορίζονται από τις ιδρυτικές τους συμβάσεις ή τις συμφωνίες για την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα.

(γγ) στα πλαίσια της Συνθήκης της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, για χρήση από τις ένοπλες δυνάμεις των άλλων κρατών μελών και των πολιτικών υπηρεσιών που τις συνοδεύουν ή για τον εφοδιασμό των κυλικείων και λεσχών τους, εφόσον αυτές ενεργούνται σύμφωνα με τη Συνθήκη,

δδ) για τις ανάγκες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, ή των οργανισμών που έχουν συσταθεί από τις Κοινότητες, για τους οποίους ισχύει το πρωτόκολλο της 8ης Απριλίου 1965 περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και οι συμφωνίες για την εφαρμογή του ή οι συμφωνίες για την έδρα τους, ιδίως στο μέτρο που αυτό δεν προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού».

Άρθρο 29 «1. Απαλλάσσονται από το φόρο: α) η Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών των οποίων η εισαγωγή ή η παράδοση απαλλάσσεται από το φόρο στο εσωτερικό της χώρας...».

Περαιτέρω με την ΠΟΛ 1268/2012 (ΦΕΚ Β'39) ορίστηκε: Άρθρο 11. «Δικαιούχα απαλλαγής, από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ), πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων αα), ββ) και δδ) της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) είναι, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 3: α) Οι διπλωματικές αποστολές και οι προξενικές αρχές, καθώς και οι διπλωματικοί και προξενικοί υπάλληλοι, και το αλλοδαπό διοικητικό και τεχνικό προσωπικό των διπλωματικών και προξενικών αρχών.

β) Οι αναγνωρισμένοι από την Ελλάδα διεθνείς οργανισμοί και τα μέλη του προσωπικού τους.

γ) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων καθώς και οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί που έχουν συσταθεί από τις Κοινότητες.

δ) Οι διεθνείς και ευρωπαϊκοί οργανισμοί που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και το προσωπικό τους, καθώς και τα εγκαταστημένα στην Ελλάδα Γραφεία των διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών και το προσωπικό τους.

2. Η απαλλαγή αυτή παρέχεται υπό τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που ορίζονται στα επόμενα άρθρα».

Άρθρο 2 «Απαλλάσσεται από το φόρο προστιθέμενης αξίας:

α) Η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται προς τα δικαιούχα πρόσωπα του προηγούμενου άρθρου που είναι εγκατεστημένα ή υπηρετούν στην Ελλάδα, από υποκείμενους στο φόρο εγκατεστημένους στην Ελλάδα.

β) Η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται προς τα δικαιούχα πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή υπηρετούν στην Ελλάδα, από υποκείμενους στο φόρο εγκατεστημένους σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ) Η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται προς τα δικαιούχα πρόσωπα, τα οποία είναι εγκατεστημένα ή υπηρετούν σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από υποκείμενους στο φόρο εγκατεστημένους στην Ελλάδα».

Άρθρο 3 «Η απαλλαγή του προηγούμενου άρθρου χορηγείται με τους παρακάτω όρους και προϋποθέσεις: α) Οι διπλωματικές και προξενικές αποστολές, καθώς και οι διπλωματικοί και προξενικοί υπάλληλοι και το αλλοδαπό διοικητικό και τεχνικό προσωπικό απαλλάσσονται υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

β) Οι διεθνείς οργανισμοί και το προσωπικό τους απαλλάσσονται εφόσον τούτο προβλέπεται από τις ιδρυτικές τους συμβάσεις, τις συμφωνίες για τα προνόμια και τις ασυλίες τους, ή τις συμφωνίες για την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα, υπό τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που προβλέπονται από αυτές.

γ) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων καθώς και οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί που έχουν συσταθεί από τις Κοινότητες απαλλάσσονται, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συμφωνίες για την εφαρμογή του ή τις συμφωνίες για την έδρα τους, υπό τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που προβλέπονται από τα κείμενα αυτά. Απαλλάσσεται επίσης το προσωπικό τους, εφόσον τούτο προβλέπεται από τις ως άνω συμφωνίες, υπό τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που αυτές θέτουν.

δ) Τα εγκατεστημένα στην Ελλάδα Γραφεία των διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών απαλλάσσονται, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα ανωτέρω σημεία β) και γ), κατά περίπτωση.

ε) Υπό την επιφύλαξη αντίθετης πρόβλεψης στις διεθνείς συμφωνίες που αναφέρονται στα σημεία β), γ) και δ), τα αγαθά που αγοράζουν ή οι υπηρεσίες που δέχονται τα δικαιούχα της απαλλαγής πρόσωπα πρέπει να προορίζονται αποκλειστικά για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών των διπλωματικών αποστολών, των προξενικών αρχών ή των διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών και των Γραφείων τους ή για κάλυψη των προσωπικών αναγκών των μελών του προσωπικού τους, στην περίπτωση που δικαιούνται απαλλαγής κατά την παρούσα.

στ) Τα ως άνω αγαθά και υπηρεσίες πρέπει να είναι σε λογικές ποσότητες ώστε να καλύπτουν πραγματικές ανάγκες.

ζ) Τα ως άνω μέλη του προσωπικού των διπλωματικών αποστολών και προξενικών αρχών και τα μέλη του προσωπικού των διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών και των γραφείων τους που υπηρετούν στην Ελλάδα, δικαιούνται της απαλλαγής μόνο εφόσον είναι κάτοχοι ταυτότητας που εκδίδεται από το Υπουργείο Εξωτερικών με τις ενδείξεις D, CC, A, CE, και IO.

η) Ελάχιστο όριο, για απαλλαγή από το ΦΠΑ, ορίζεται το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250 ευρώ), χωρίς ΦΠΑ, ανά συναλλαγή, εκτός από τα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη δικαιούχα πρόσωπα, για τα οποία οι όροι και προϋποθέσεις απαλλαγής καθορίζονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης τους».

10. Στο ν.2960/2001 «Τελωνειακός Κώδικας» ορίζεται: Άρθρο 121 «1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός ΕΟΚ 2658/1987 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 EEL της 07.09.1987) υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντα και του άρθρου 4 του ν.1573/1985 (ΦΕΚ 201 Α), όπως ισχύουν. 2. Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται ως ακολούθως:.....».

Άρθρο 128 «1. Η υποχρέωση καταβολής του τέλους ταξινόμησης γεννάται:

-για τα κοινοτικά οχήματα και για τα προερχόμενα από τρίτες χώρες κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας,

-για τα εγχωρίως παραγόμενα με την ολοκλήρωση της παραγωγής του οχήματος,

-προκειμένου για οχήματα που παράγονται υπό καθεστώς τελωνειακής επίβλεψης κατά την έξοδο από το καθεστώς αυτό,

2. Το τέλος ταξινόμησης καθίσταται απαιτητό και καταβάλλεται πριν τη θέση των οχημάτων σε κυκλοφορία και για τα οχήματα των άρθρων 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, το αργότερο:

-για τα μεταφερόμενα ή αποστελλόμενα από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) τη 15η ημέρα του επόμενου μήνα από αυτόν που γεννήθηκε η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού. Εφόσον υποβληθεί πριν από την ημέρα αυτή, η ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, το τέλος καθίσταται απαιτητό την ημερομηνία αποδοχής της ειδικής δήλωσης.

-για τα εισαγόμενα οχήματα, τη 15η ημέρα από τη θέση αυτών σε ανάλωση ή την ημερομηνία αποδοχής του σχετικού παραστατικού της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτό κατατεθεί νωρίτερα,

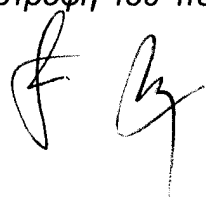
-για τα εγχωρίως παραγόμενα, κατά το χρόνο που γεννάται η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού. 3...».

Άρθρο 132 παρ.13 «Απαλλάσσονται από δασμό και τέλος ταξινόμησης τα αυτοκίνητα οχήματα που παραλαμβάνονται από αναγνωρισμένους στην Ελλάδα διεθνείς οργανισμούς ή τα μέλη των οργανισμών αυτών, καθώς και το προσωπικό τους, μέσα στα όρια και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους».

11. Στη συνθήκη προσχώρησης της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (τότε ΕΟΚ), η οποία κυρώθηκε με το ν.945/1979 ορίζεται: Άρθρο 1 « Διά της παρούσης συνθήκης ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ιδρύουν μεταξύ τους μια ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ» Άρθρο 2 «Η Κοινότητα έχει ως αποστολή, με τη δημιουργία κοινής αγοράς, οικονομικής και νομισματικής ένωσης και με την εφαρμογή των κοινών πολιτικών ή δράσεων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 3Α, να προάγει στο σύνολο της Κοινότητας την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας, ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, αειφόρο, μη πληθωριστική ανάπτυξη, υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας και σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων, υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του Περιβάλλοντος, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και την ποιότητα ζωής, την οικονομική και κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών». Άρθρο 4 «1. Η πραγματοποίηση του έργου που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα εξασφαλίζεται από: - ένα ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, - ένα ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ - μία ΕΠΙΤΡΟΠΗ, - ένα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, - ένα ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. Κάθε όργανο ενεργεί εντός των ορίων των εξουσιών που του παρέχονται από την παρούσα συνθήκη.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επικουρούνται από μια Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και από μία Επιτροπή των Περιφερειών που ασκούν συμβουλευτικά καθήκοντα».

12. Στο Πρωτόκολλο αριθμός 7 «Περί Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το οποίο προσαρτήθηκε στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Συνθήκη περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΓνΝΣΚ 242/2016 τμ.Β) ορίζεται: Άρθρο 3 «Η Ένωση, τα στοιχεία ενεργητικού της, τα έσοδα και λοιπά περιουσιακά της στοιχεία απαλλάσσονται όλων των αμέσων φόρων. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, όταν τους είναι δυνατό, για την έκπτωση ή επιστροφή του ποσού των

εμμέσων φόρων και των τελών επί των πωλήσεων που περιλαμβάνονται στην τιμή των κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, όταν η Ένωση πραγματοποιεί για υπηρεσιακή χρήση σημαντικές αγορές των οποίων η τιμή περιλαμβάνει φόρους και τέλη αυτής της φύσεως. Εν τούτοις, η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν έχει ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της Ένωσης. Δεν παρέχονται απαλλαγές όσον αφορά τους φόρους, τέλη και δικαιώματα που επιβάλλονται ως ανταπόδοση για παροχές υπηρεσιών κοινής ωφελείας».

Άρθρο 4 «Η Ένωση απαλλάσσεται όλων των δασμών, απαγορεύσεων και περιορισμών επί των εισαγωγών και εξαγωγών ως προς τα είδη που προορίζονται για υπηρεσιακή χρήση. Τα εισαγόμενα κατ' αυτόν τον τρόπο είδη δεν διατίθενται, επαχθώς ή χαριστικώς, στο έδαφος της χώρας στην οποία έχουν εισαχθεί, εκτός αν αυτό γίνεται υπό όρους που εγκρίνει η κυβέρνηση της χώρας αυτής.

Η Ένωση απαλλάσσεται επίσης από κάθε δασμό και κάθε απαγόρευση και περιορισμό επί των εισαγωγών και εξαγωγών, όσον αφορά στις δημοσιεύσεις της».

Ερμηνεία των διατάξεων.

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και συνδυαστικά μεταξύ τους, συνάγονται τα ακόλουθα:

13.Όπως ορίζεται στο Άρθρο Δεύτερο Τμήμα 7 της Σύμβασης περί προνομίων και ασυλιών του ΟΗΕ, τα παντός είδους αντικείμενα, κυριότητας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, εισαγόμενα εντός της χώρας, απαλλάσσονται από κάθε τελωνειακό δικαίωμα ή περιορισμό, εφόσον εισάγονται από τον ΟΗΕ για επίσημη χρήση. Ο όρος «τελωνειακό δικαίωμα», παρατίθεται υπό την γενικότερη έννοια και όχι υπό την στενή έννοια, των άρθρων 89 παρ.2, 100 παρ.1 κλπ, του προϊσχύοντος Τελωνειακού Κώδικα (ν.1165/1918), στις διατάξεις των οποίων αναφέρονται χωριστά οι δασμοί, οι φόροι και τα τέλη, από τα εν γένει δικαιώματα του Δημοσίου. Ομοίως και ο όρος «ατελής εισαγωγή», δέον να ερμηνεύεται λόγω της γενικότητας της διατύπωσης, ως απαλλαγή από οποιαδήποτε χρηματική εισφορά, βαρύνει τα αντικείμενα των δικαιούχων, κατά την εισαγωγή τους στη χώρα και εξ' αιτίας αυτής. Η ορθότητα της άποψης αυτής στηρίζεται και στη συστηματική ερμηνεία των παραπάνω κανόνων, οι οποίοι εντασσόμενοι στο σύστημα του Διεθνούς Δικαίου, περιέχουν όρους με έννοια

διάφορη, όμοιων όρων που εντάσσονται στο σύστημα του εσωτερικού δικαίου και δη των τελωνειακών ή φορολογικών διατάξεων.

Γίνεται εξ' άλλου δεκτό στη θεωρία του Διεθνούς Δικαίου, ότι «...Ο λόγος της παραχωρήσεως προνομίων και ασυλιών είναι η εγγύηση της πλήρους ανεξαρτησίας των διεθνών οργανισμών απέναντι στις εθνικές αρχές προκειμένου να επιτευχθεί η αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων τους...».

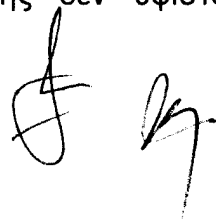
(Γεώργιου Χριστοδουλίδη Δομή και Λειτουργία των Διεθνών Οργανισμών σελ.63).

Ως τελωνειακό δικαίωμα, επομένως, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, νοείται, γενικώς, οποιαδήποτε χρηματική εισφορά, βαρύνει τα προϊόντα και εισπράττεται ως έσοδο από τα τελωνεία κατά την εισαγωγή τους στη χώρα και εξ' αιτίας αυτής.

14. Περαιτέρω ως επίσημη, μπορεί να χαρακτηρισθεί η χρήση των εισαγόμενων, από τον ΟΗΕ, αντικειμένων, που γίνεται για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών και για την εξυπηρέτηση των σκοπών του και των στόχων του, όπως αυτοί καθορίζονται στον καταστατικό του Χάρτη.

Οι Νομικοί Σύμβουλοι, Αδαμαντία Καπετανάκη και Βασίλειος Καραγεώργος, διατύπωσαν, επί του ζητήματος αυτού, την ακόλουθη γνώμη : Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 1 περ. στ' υποπερ. ββ) του ν. 2859/2000, «απαλλάσσονται από το φόρο η παράδοση και η εισαγωγή αγαθών, καθώς και η παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται για τις ανάγκες αναγνωρισμένων στην Ελλάδα διεθνών οργανισμών...με τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που καθορίζονται από τις ιδρυτικές τους συμβάσεις ή τις συμφωνίες ...» .

Περαιτέρω, στο άρθρο 3 περ. ε) της υπ' αριθ. ΠΟΛ1268/2012 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, Β 39/2012, εκδοθείσης δυνάμει της εξουσιοδότησης που παρέχεται στην παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου ορίζεται ότι, «υπό την επιφύλαξη αντίθετης πρόβλεψης στις διεθνείς συμφωνίες που αναφέρονται στο σημείο που αφορά τους διεθνείς οργανισμούς και το προσωπικό τους τα αγαθά και οι υπηρεσίες για την ανωτέρω απαλλαγή πρέπει να προορίζονται αποκλειστικά για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών των διεθνών οργανισμών και των γραφείων τους ή για την κάλυψη των προσωπικών αναγκών των μελών του προσωπικού τους». Επιφύλαξη αντίθετης πρόβλεψης δεν υφίσταται στη

Σύμβαση περί προνομίων και ασυλιών ΟΗΕ που κυρώθηκε με το ν. 412/1947. Αντίθετα, στη Σύμβαση αυτή ορίζεται απαλλαγή του ΟΗΕ «όταν ενεργεί δια την επίσημον αυτού χρήσιν σημαντικάς αγοράς ειδών». Ως επίσημη χρήση αυτού, κατά τις ανωτέρω διατάξεις νοείται η χρήση από τα όργανα του ΟΗΕ αγαθών για την εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών του αναγκών. Στη χρήση αυτή δεν περιλαμβάνονται αγαθά προορισμένα για την εξυπηρέτηση των πάσης φύσεως σκοπών του ΟΗΕ χρησιμοποιούμενα, όμως, από άλλα εκτός των οργάνων του ΟΗΕ πρόσωπα, προφανώς για μη υπηρεσιακούς λόγους, όπως εν προκειμένω τα αγαθά που προορίζονται για το χώρο υποδοχής προσφύγων. Συνεπώς, τα αγαθά που αναφέρονται στο τέταρτο υποερώτημα δεν εμπίπτουν στην έννοια της επίσημης από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ χρήσης, κατά τις διατάξεις της Σύμβασης περί προνομίων και ασυλιών ΟΗΕ που κυρώθηκε με το ν. 412/1947.

Στους σκοπούς του ΟΗΕ συγκαταλέγεται αναμφιβόλως και η επίλυση των διεθνών προβλημάτων ανθρωπιστικής φύσεως, μέσω της διεθνούς συνεργασίας. Ένα από τα προβλήματα ανθρωπιστικής φύσεως, είναι η προστασία των προσφύγων, η οποία έχει ανατεθεί στο συσταθέν, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, επικουρικό όργανο του ΟΗΕ, που είναι το Γραφείο του Ύπατου Αρμοστή για τους πρόσφυγες. Ο Ύπατος Αρμοστής για τους Πρόσφυγες, έχει αρμοδιότητα, ως όργανο του ΟΗΕ, να συνδράμει τις εμπλεκόμενες κυβερνήσεις με στόχο την επίτευξη μόνιμης λύσης των προβλημάτων των προσφύγων. Το Γραφείο του Ύπατου Αρμοστή για τους πρόσφυγες, αποτελεί επικουρικό όργανο, για την επίτευξη των σκοπών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και επομένως πρέπει να απολαμβάνει, όπως και τα κύρια όργανα, όλων των προνομίων και ατελειών που προβλέπονται από την κυρωθείσα με το άρθρο μόνον του ν.412/1947, σύμβαση, «περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών». Σχετικό για το ζήτημα αυτό, είναι, το προαναφερθέν, υπ' αριθμόν πρωτ. ΑΠ Φ.1171(8501.1)/ΑΣ 2422/17.1.2017, έγγραφο του Τμήματος Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

15. Ειδικώς, ο ΟΗΕ δεν απαλλάσσεται αμέσως, από τους εσωτερικούς φόρους κατανάλωσης και από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων. Η απαλλαγή του, από τους φόρους αυτούς, είναι δυνατή κατά περίπτωση, όταν προβαίνει, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του, σε σημαντικές αγορές ειδών που βαρύνονται με τους ως άνω φόρους, κατά την ουσιαστική, κάθε φορά, κρίση της αρμόδιας αρχής η οποία, με απόφασή της, εκδιδόμενη πριν από την αγορά, μπορεί να ορίζει την

έκπτωση ή , μετά από την αγορά, την επιστροφή τους. Η σχετική εξουσιοδότηση, παρέχεται με το Άρθρο Δεύτερο Τμήμα 8, της κυρωθείσας, με το άρθρο Μόνο του ν.412/1947, σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του οποίου, τα κράτη μέλη, λαμβάνουν τα αναγκαία διοικητικά μέτρα για την έκπτωση ή την επιστροφή των καταβληθέντων, από τον ΟΗΕ κατά την διενέργεια σημαντικών αγορών, εσωτερικών φόρων.

16. Απαλλάσσεται επίσης ο ΟΗΕ, ως διεθνής οργανισμός, από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας των ειδών που εισάγει από τρίτες χώρες ή αποκτά από χώρες της ΕΕ, για την κάλυψη των αναγκών του, όπως επίσης από τους δασμούς και τα τέλη ταξινόμησης των εισαγόμενων, για την κάλυψη των αναγκών του, οχημάτων, με τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που καθορίζονται από την ιδρυτική του σύμβαση ή τη συμφωνία εγκατάστασης (συμφωνία έδρας) στη χώρα. Όπως αναφέρεται στο έγγραφο του ερωτήματος (σελ.3) δεν έχει καταρτισθεί συμφωνία έδρας με την Ύπατη Αρμοστεία, Επίσης ούτε η ιδρυτική σύμβαση, ούτε η κυρωθείσα με το άρθρο Μόνο του ν.412/1947 σύμβαση, περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τα όρια και τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες θα εισάγονται τα απαλλασσόμενα από το ΦΠΑ είδη, όπως και τα απαλλασσόμενα από δασμούς και τέλη ταξινόμησης, οχήματα.

Όρος τίθεται από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου β του Τμήματος 7 του Άρθρου Δεύτερου της σύμβασης «περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών» που κυρώθηκε με το άρθρο Μόνον του ν.412/1947, στο οποίο ορίζεται ότι τα ατελώς εισαγόμενα αντικείμενα δεν θα πωλούνται επί του εδάφους της χώρας στην οποία εισήχθησαν, παρά μόνο υπό τους όρους που θα θέσει η χώρα αυτή. Επίσης, τίθεται όρος, από την παράγραφο 14 του άρθρου 132 του Τελωνειακού Κώδικα, όπου ορίζεται, ότι τα αυτοκίνητα οχήματα που παραλαμβάνονται ατελώς, απαγορεύεται να μεταβιβαστούν πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την ατελή παραλαβή τους χωρίς την άδεια της τελωνειακής αρχής και την καταβολή των αναλογούντων δασμών και φόρων.

Η παραπάνω παράλειψη όμως, δεν μπορεί να καταστήσει ανενεργές τις αντίστοιχες διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ και του Τελωνειακού Κώδικα, διότι με τις ως άνω διατάξεις, δεν επιτάσσονται τα ενδιαφερόμενα μέρη να προβούν κανονιστικά σε ρύθμιση εκκρεμών ζητημάτων, χωρίς την οποία δεν είναι εφαρμόσιμες, αλλά να θέσουν, εάν και στο βαθμό που κρίνουν αναγκαίο, όρια και

προϋποθέσεις στην ατελή (χωρίς ΦΠΑ, δασμούς και τέλη ταξινόμησης) εισαγωγή.

Στην περίπτωση επομένως που δεν καθορίζονται τέτοια όρια και προϋποθέσεις η εισαγωγή/παραλαβή χωρίς την καταβολή ΦΠΑ, Δασμών και Τελών Ταξινόμησης, μπορεί να γίνεται, από τους διεθνείς οργανισμούς και τα μέλη του προσωπικού τους, όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 27 παρ.1 του ν.2859/2000 και 132 παρ.13 του ν.2960/2001, με όσους όρους τίθενται από τις απαλλακτικές διατάξεις. Τόσο η εισαγωγή από τρίτες χώρες, όσο και η παραλαβή στην περίπτωση διακίνησης προϊόντων εντός ΕΕ, πρέπει να τύχουν της ίδια αντιμετώπισης, για την ταυτότητα του νομικού λόγου. Άλλωστε, ως προεξετέθη, σκοπός των απαλλακτικών διατάξεων είναι η απαλλαγή των διεθνών οργανισμών από οικονομικές επιβαρύνσεις κατά τη διακίνηση των αγαθών μεταξύ διαφορετικών χωρών και η υποβοήθηση του έργου τους, άσχετα αν αυτή η διακίνηση χαρακτηρίζεται ως εισαγωγή ή ενδοκοινοτική απόκτηση.

17. Στο άρθρο Πέμπτο Τμήμα 18 παρ. η' της σύμβασης περί προνομίων και ασυλιών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, προβλέπεται ότι οι υπάλληλοι του Οργανισμού έχουν το δικαίωμα να εισάγουν ατελώς τα έπιπλα και τα προσωπικά τους αντικείμενα, κατά την πρώτη ανάληψη της υπηρεσίας τους στη χώρα. Ενώ με τις διατάξεις των άρθρων 27 παρ.1 του ν.2859/2000 και 132 παρ.13 του ν.2960/2001, παρέχεται απαλλαγή από τον ΦΠΑ και προκειμένου για αυτοκίνητα, από τους δασμούς και το τέλος ταξινόμησης.

Όπως παραπάνω αναφέρθηκε, για τον ίδιο τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, έτσι και για το προσωπικό του, ως ατελής εισαγωγή, δέον να νοείται, η απαλλαγμένη από οποιαδήποτε χρηματική εισφορά, βαρύνει τα αγαθά και εισπράττεται ως έσοδο από τα τελωνεία κατά την εισαγωγή τους στη χώρα και εξ' αιτίας αυτής.

18. Προσέτι όμως, με το άρθρο μόνο του ν.δ.2402/1953, ρυθμίζεται κατά τρόπο ειδικό και διάφορο, σε σχέση με τις λοιπές υπηρεσίες του ΟΗΕ, το ζήτημα των ατελειών του Αντιπροσώπου και του μη ελληνικής καταγωγής ανώτερου προσωπικού του Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες. Κατά τη ρητή διατύπωση της διάταξης αυτής, ο Αντιπρόσωπος και το μη ελληνικής καταγωγής ανώτερο προσωπικό στην Ελλάδα, εξομοιώνονται, ως προς τις απαλλαγές και ατέλειες, με τους διαπιστευμένους Αρχηγούς των ξένων διπλωματικών αποστολών. Απαλλάσσονται επομένως, όπως ορίζεται στην, κατ' εξουσιοδότηση

της ως άνω διάταξης, εκδοθείσα υπουργική απόφαση, της υποχρέωσης να καταβάλλουν οποιοδήποτε τέλος, φόρο ή δικαίωμα, βαρύνει, κατά νόμο, τα αντικείμενα που εισάγουν στην Ελλάδα από τρίτη χώρα, εφόσον ανήκουν στη κυριότητά τους, όχι μόνο κατά την πρώτη εγκατάστασή τους, αλλά και μεταγενεστέρως.

Διατάξεις εσωτερικού δικαίου, με τις οποίες παρέχονται προνόμια και ασυλίες σε διεθνείς οργανισμούς, από τα κράτη μέλη, υπάρχουν και μπορεί να αφορούν στο σύνολο των διεθνών οργανισμών που δρουν στο έδαφος ενός κράτους ή ένα μόνο από αυτούς. Μπορεί δε να ισχύουν παράλληλα με τις αντίστοιχες διατάξεις των πολυμερών ή διμερών συμφωνιών, αλλά συμβαίνει πολλές φορές να συμπληρώνουν τις πολύ γενικές διατάξεις της ιδρυτικής συνθήκης, οπότε η σημασία τους είναι ιδιαίτερα σημαντική (**Αντώνη Μπρεδήμα-Γιώργου Κυριακόπουλου Δίκαιο Διεθνών Οργανισμών 2016 σελ.111**).

Στο προοίμιο του Κανονισμού (ΕΚ) 1186/1989, το Συμβούλιο, προβαίνει στη διαπίστωση, ότι ορισμένες ατέλειες, που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη απορρέουν από ειδικές συμβάσεις με διεθνείς οργανισμούς, τις οποίες αποδέχεται, ενώ φαίνεται να αγνοεί, την ύπαρξη ατελειών που μπορεί να παρέχονται με διατάξεις που εσωτερικού δικαίου κράτους μέλους. Στη συνέχεια, με τη διάταξη του άρθρου 128 παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη, ελεύθερα, να προβαίνουν σε παροχή ατελειών, ορίζοντας ότι δεν εμποδίζονται, από τις διατάξεις του Κανονισμού, να παρέχουν με διεθνείς συμφωνίες ή συμφωνίες έδρας, ατέλειες σε διεθνείς οργανισμούς, αφήνοντας αρρύθμιστες τις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν παραχωρήσει στο παρελθόν, πριν από την έναρξη ισχύος του Κανονισμού, ατέλειες με διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, χωρίς όμως να περιέχει διάταξη και δη επιτακτικού χαρακτήρα, με την οποία να μην επιτρέπει την κατ' άλλο τρόπο, εκτός από τη διεθνή σύμβαση, παροχή ατελειών σε διεθνείς οργανισμούς.

Επομένως ο Κανονισμός (ΕΚ) 1186/1989 «για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών» δεν απαγορεύει τη χορήγηση ατελειών σε διεθνείς οργανισμούς, με διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κράτους μέλους του οργανισμού, εφόσον πρόκειται περί αποδεκτού κατά το διεθνές δίκαιο τρόπου παροχής ατελειών, οι δε διατάξεις του ν.δ.2402/1953, δεν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις του εν λόγω Κανονισμού.

19. Το τέλος ταξινόμησης, που βαρύνει τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως, θεσπίσθηκε το πρώτον με το άρθρο 2 του ν.2682/1999, εις αντικατάσταση του μέχρι τότε καταβαλλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης και του ειδικού πρόσθετου τέλους, για λόγους απλούστευσης, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, του εν λόγω νόμου, για το αντίστοιχο άρθρο. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού μεταφέρθηκαν αυτούσιες στο άρθρο 121 του ν.2960/2001, όπως επίσης στην εισηγητική έκθεση του νόμου αυτού αναφέρεται. Ως έχει κριθεί (**ΣΤΕ 3412/2017**), το τέλος ταξινόμησης δεν συνιστά δασμό ή φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου, προς το δασμό, αποτελέσματος, αλλά εθνικό, εσωτερικό, φόρο. Με το χαρακτήρα αυτό δεν καλύπτεται από την ατέλεια του Άρθρου Πέμπτου, Τμήματος 18 περ. η της σύμβασης περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών, διότι δεν συνιστά χρηματική εισφορά που καταβάλλεται εξ' αιτίας της εισαγωγής του επιβατικού αυτοκινήτου στη χώρα. Από τη διάταξη του άρθρου 128 του ν.2960/2001, όπου ορίζεται, ότι η υποχρέωση καταβολής του τέλους ταξινόμησης γεννάται για τα κοινοτικά οχήματα και για τα προερχόμενα από τρίτες χώρες κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας, δεν συνάγεται το αντίθετο. Το τέλος ταξινόμησης επίσης, ως εσωτερικός φόρος, έχει τα χαρακτηριστικά του έμμεσου φόρου, διότι επιβάλλεται εξ' αφορμής κτήσεως αγαθών ή χρήσεως και απολαύσεως υπηρεσιών, που υποδηλώνουν την ύπαρξη φοροδοτικής ικανότητας και συνήθως είναι δεκτικός μετακυλίσεως. Αλλωστε στους έμμεσους φόρους συγκαταλέγονται και οι φόροι κατανάλωσης (**Νικολάου Β. Χατζητζανή Εγχειρίδιο Γενικών Αρχών Φορολογικού Δικαίου 1991 σελ.14**).

20. Ο φόρος προστιθέμενης αξίας, είναι κοινοτικός φόρος, υπό την έννοια ότι τα μέλη της ΕΕ είναι υποχρεωμένα να εφαρμόζουν τη σχετική κοινοτική νομοθεσία με τρόπο ομοιόμορφο, ενώ ο τρόπος εφαρμογής ελέγχεται από τα αρμόδια Ευρωπαϊκά Όργανα, δεδομένου ότι ποσοστό επί του εισπραττόμενου ΦΠΑ, αποδίδεται από κάθε κράτος μέλος, ως συνεισφορά στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Παράλληλα συνιστά φόρο κατανάλωσης, που επιβάλλεται στις εμπορικές δραστηριότητες που αφορούν στην παραγωγή και πώληση των αγαθών, σε όλα τα στάδια διακίνησης, πάνω στην προστιθέμενη αξία (**Δ.Σταματόπουλου-Α.Κλωνή ΦΠΑ Ανάλυση-Ερμηνεία Αθήνα 2015 σελ.24,25,41**). Έχει όμως τα χαρακτηριστικά και του εσωτερικού φόρου κατά το μέρος που επιβάλλεται όχι μόνο στα εισαγόμενα προϊόντα αλλά και στα εγχώρια, σε αυτά δηλαδή που

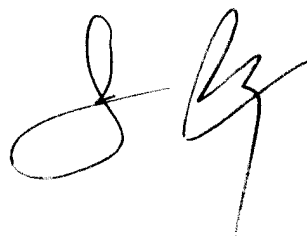
παράγονται και διακινούνται εντός της χώρας, προβλέπεται από το εσωτερικό δίκαιο με ενσωμάτωση του αντίστοιχου ευρωπαϊκού δικαίου και αποτελεί, κατά ένα μέρος του, έσοδο της χώρας. Κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 2 του ν.2859/2000 αντικείμενο του φόρου είναι, όχι μόνο η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών εντός της χώρας, αλλά και η εισαγωγή από τρίτες χώρες, όπως και η ενδοκοινοτική απόκτηση των αγαθών. Ειδικώς μάλιστα η ενδοκοινοτική απόκτηση καινούργιων αυτοκινήτων υπάγεται στο ΦΠΑ χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

21. Εννοιολογικά γίνεται δεκτό, ότι διεθνής οργανισμός είναι μία ένωση υποκειμένων του διεθνούς δικαίου, που έχει ιδρυθεί με διεθνή συνθήκη, διαθέτει μόνιμα όργανα και αυτονομία, απέναντι στα μέλη της και είναι επιφορτισμένη με την πραγματοποίηση ορισμένου σκοπού. Ενώ διεθνής οικονομικός οργανισμός είναι εκείνος που έχει ως αντικείμενο την οικονομική ανάπτυξη μεταξύ των κρατών μελών του. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, που έχει τα ως άνω χαρακτηριστικά, είναι ένας διεθνής οικονομικός οργανισμός (**Αντώνη Μπρεδήμα-Γιώργου Κυριακόπουλου Δίκαιο Διεθνών Οργανισμών 2016 σελ.44,57**).

22. Από τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 7 «Περί Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», προκύπτει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, απαλλάσσεται, ευθέως, όλων των αμέσων φόρων των στοιχείων του ενεργητικού της και όλων των δασμών, απαγορεύσεων και περιορισμών για τις εισαγωγές και εξαγωγές ειδών που προορίζονται για υπηρεσιακή χρήση, δηλαδή για τις λειτουργικές της ανάγκες και για την εξυπηρέτηση του σκοπού της. Για την απαλλαγή της από έμμεσους φόρους, όπως είναι ο ΦΠΑ και το Τέλος Ταξινόμησης, επί αγοράς αγαθών για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών που επιφέρουν σημαντική οικονομική επιβάρυνση, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, απαιτείται, κατά περίπτωση, απόφαση αυτής πριν από τη διενέργεια της φορολογητέας πράξης ή μετά από αυτήν, για την επιστροφή τους. Τα αυτά ισχύουν και για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφού κατά τα ανωτέρω αποτελεί υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιφορτισμένη με την πραγματοποίηση του έργου της.

Απάντηση

23. Εν όψει των ανωτέρω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β') γνωμοδοτεί, ομοφώνως στο πρώτο, δεύτερο, τρίτο και πέμπτο ερώτημα και κατά πλειοψηφία στο τέταρτο, ως εξής:

Στο πρώτο ερώτημα: Το τέλος ταξινόμησης, όπως και ο ΦΠΑ, εμπίπτουν στην έννοια των εσωτερικών φόρων κατανάλωσης του Άρθρου Δεύτερου, Τμήματος 8 της Συμβάσεως περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών που έχει κυρωθεί με το ν.412/47. Όμως για την απαλλαγή από την καταβολή ή την επιστροφή τους, δυνάμει της ως άνω διάταξης, απαιτείται απόφαση της αρμόδιας υπηρεσίας, προγενέστερη ή μεταγενέστερη, αντιστοίχως, της εισαγωγής. Απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης και το ΦΠΑ παρέχεται και από τις διατάξεις των άρθρων 27 παρ.1 του ν.2859/2000 και 132 παρ.13 του ν.2960/2001.

Στο δεύτερο ερώτημα: Στην έννοια της ατελούς εισαγωγής του Άρθρου Πέμπτου, Τμήματος 18 περ. η' της σύμβασης «Περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών» εμπίπτει ο ΦΠΑ εισαγωγής και ο εισαγωγικός δασμός, δεν εμπίπτει το τέλος ταξινόμησης ως εσωτερικός φόρος. Η απαλλαγή από τον ΦΠΑ εισαγωγής και τον εισαγωγικό δασμό κατά την εισαγωγή επιβατηγών αυτοκινήτων, για το μη ελληνικής καταγωγής ανώτερο προσωπικό της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, παρέχεται και από τη διάταξη του άρθρου Μόνου του ν.δ.2402/1953. Η απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 132 παρ.13 του ν.2960/2001.

Στο τρίτο ερώτημα: Η απαλλαγή από το ΦΠΑ παρέχεται από τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ.1 περ. στ υποπερ. ββ του σε συνδυασμό με το άρθρο 29 παρ.1 περ.α του ν.2859/2000. Η απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης παρέχεται με τις διατάξεις του άρθρου 132 παρ.13 του ν.2960/2001, όπου ρητά ορίζεται ότι απαλλάσσονται από το τέλος ταξινόμησης τα αυτοκίνητα οχήματα που παραλαμβάνονται από το προσωπικό των αναγνωρισμένων στην Ελλάδα διεθνών οργανισμών. Επίσης όπως προεκτέθηκε, το τέλος ταξινόμησης, ως εσωτερικός φόρος, δεν καλύπτεται από την ατέλεια του Άρθρου Πέμπτου, Τμήματος 18 περ. η της σύμβασης περί προνομίων και ασυλιών των Ηνωμένων Εθνών, διότι δεν συνιστά χρηματική εισφορά που καταβάλλεται κατά την εισαγωγή του επιβατικού αυτοκινήτου στη χώρα και εξ' αιτίας αυτής, αλλά κατά τη θέση αυτού σε κυκλοφορία.

Επομένως δεν τίθεται ζήτημα αν οι διατάξεις των διεθνών συνθηκών έχουν την έννοια, ότι η απαλλαγή από το ΦΠΑ και το τέλος ταξινόμησης αφορά και την παραλαβή αυτοκινήτων οχημάτων από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε (ενδοκοινοτική απόκτηση). Σε κάθε περίπτωση τόσο η εισαγωγή όσο και η παραλαβή αγαθών,

πρέπει να αντιμετωπίζονται όμοια, κατά την εφαρμογή των απαλλακτικών διατάξεων, που προβλέπονται από διεθνείς συνθήκες.

Στο τέταρτο ερώτημα: Τα είδη που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τον εξοπλισμό των χώρων υποδοχής προσφύγων, εφόσον εισάγονται από το Γραφείο UNHCR για την επίτευξη του σκοπού της ίδρυσής του, που είναι η προστασία των προσφύγων, εμπίπτουν στην έννοια της «επίσημης» από αυτό χρήσης.

Στο πέμπτο ερώτημα: Η διάταξη του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε έχει την έννοια ότι χορηγείται απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης των αυτοκινήτων που παραλαμβάνονται από την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα για την υπηρεσιακή αυτής χρήση με την έκδοση, κατά περίπτωση, απόφασης της αρμόδιας αρχής, εφόσον, κατά την ουσιαστική αυτής κρίση, πρόκειται για σημαντικές αγορές ειδών, που επιφέρουν μεγάλη οικονομική επιβάρυνση.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 9.10.2018

Ο Πρόεδρος

Στέφανος Δέτσης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Γιάννης Αλεξανδράκης
Παρεδρός Ν.Σ.Κ.